

Schummel Rudolf

Schummel Rudolf orvos, a Zenta cirkáló hadiorvosa 1888. augusztus 29-én született a Sopron vármegyei Sopronkeresztúron (ma: Deutschkreuz).

Édesapja Schummel Sándor községi jegyző volt, édesanyja Trenker Mária. Sopronban házasságot kötött Steiner Jozefával, két gyermekük született. Az elemi iskola, a nyolc középiskolai osztály és az érettségi megszerzése után a budapesti orvostudományi egyetem hallgatója volt. 1912. szeptember 9-én az orvostudományok doktorává avatták. Első állomáshelye tengerész kórház volt, majd a Zara (1914) és a Zenta (1914. VII. 27. - 1914. VIII. 16.) nevű hadihajókon hajóorvosként dolgozott. 1913-ban ideiglenes fregattorvossá, egy évvel később tényleges fregattorvossá nevezték ki. A Zenta 1889-től szolgálta a Monarchiát, missziós cirkálóként kereskedelmi hajókat kísért, ott volt a kínai bokszerlázadásnál is. A cirkáló az első világháborúban blokátszolgálatban vett részt Montenegró előtt. A földközi-tengeri francia hajóhad (17 egységből állt) 1914. augusztus 16-án elvágta a Zenta visszavonulási útját, fél óras küzdelem után a hajó elsüllyedt. A franciák a süllyedő hajóra és a menekülő tengerészekre is tüzeltek, majd a hajótörötteket magukra hagyták. A világháború első tengeri ütközetében a 312 fős személyzetből 139-en maradtak életben, ők montenegrói hadifogságba kerültek, ahonnan csak 1916 januárjában szabadultak.

Ezután Schummel Rudolf egy ideig a kikötői tengernagyi hivatalban szolgált. 1916. március 6-án megvált a haditengerészettől és a cs. és kir. 76. gyalogezredhez helyeztette át magát főorvosnak (ez a gyalogságnál a főhadnagyi rendfokozatnak felelt meg). Közben, 1917. augusztus 11-én, tartalékos cs. és kir. fregattorvossá nyilvánították. További életútjáról annyit tudunk, hogy a világháború befejezése után hazatért Magyarországra és 1919-től orvosként praktizált Fertőszentmiklóson. 1922-ben fogorvosi képesítést szerzett és átköltözött Sopronba. Ettől kezdve egészen haláláig magánpraxist folytató fogorvosként dolgozott a városban. Ő látta el a GySEV fogbetegeit is.

Élete 64. évében, 1952. március 26-án hunyt el Sopronban, a Szent Mihály temetőben temették el. Haditengerészeti, illetve katonatorvosi pályafutása alatt több kitüntetést kapott: Bronz Katonai Érdemérem a Katonai Érdemkereszt szalagján a kardokkal (1918), I. osztályú Ezüst Vitézségi Érem, Károly Csapatkereszt (1917).

Irodalom:

Csonkaréti Károly: Az Osztrák-Magyar Monarchia hadihajói 1867-1918 Budapest: Kossuth Kiadó, 2010 p. 42-46.

Merényi-Metzger Gábor: A Zenta cirkáló személyzete 1914. augusztus 16-án. In: Hadtörténelmi közlemények. (122. évf.) 3. sz. (2009) p. 698.

Internet:

A Magyar Nemzet archívuma: A Zenta cirkáló roncsai és személyzete. Hozzáférés: https://mno.hu/migr_1834/a-zenta-cirkalo-roncsai-es-szemelyzete-706968 Letöltés: 2018. 07. 31.

A Hajómakett weboldala: Zenta cirkáló története. Hozzáférés: <http://hajomakett.hu/content/view/655/41/> Letöltés: 2018. 07.